

**Μέτρα με σκοπό την αντιμετώπιση
της κρίσης ρευστότητας
και
της κρίσης χρέους**
*(Επενδυτικά σχέδια 70 δις ευρώ με δημιουργία 470 χιλιάδων
θέσεων εργασίας)*

Δημήτρης Μάρδας
Καθηγητής Τμήματος Οικονομικών Επιστημών, ΑΠΘ

Αλέξανδρος Κάντζης
Μηχανολόγος-Ηλεκτρολόγος ΕΜΠ, Επιχειρηματίας

www.dimourgikoipolites.gr

Αθήνα Ιούνιος 2013

Επικοινωνία:

Δημήτρης Μάρδας

Καθηγητής Τμήματος Οικονομικών Επιστημών, ΑΠΘ

e-mail: mardas@econ.auth.gr, τηλ: 2310-867007, Φαξ: 2310-996427

Αλέξανδρος Κάντζης

Μηχανικός-Ηλεκτρολόγος Μηχανικός, ΕΜΠ, Επιχειρηματίας

e-mail: kantzis@otenet.gr

Πίνακας περιεχομένων

1. Εισαγωγή

2. Κρίση ρευστότητας – συμπληρωματικό νόμισμα

3. Μεγάλες επενδύσεις σε εμπορεύσιμα αγαθά και υπηρεσίες

Αεροδρόμιο «Ελληνικό»

Οικισμοί επί υπερυψωμένου κελύφους

Πάρκινγκ

3.3.1 Η περίπτωση της Αθήνας

Μικρά Κρουαζιερόπλοια

Η δημιουργία υπερπολυτελών οικιστικών μαρίνων.

4. Συμπεράσματα

1. Εισαγωγή

Το κείμενο αυτό ασχολείται με λύσεις ικανές να συμβάλλουν στην επίλυση των προβλημάτων που προκαλούν η *κρίση ρευστότητας* και η *κρίση χρέους*. Σημείο εκκίνησης είναι το εξής: Ακολουθώντας συμβατικές λύσεις στο πλαίσιο της οικονομικής πολιτικής, όμοιες εκείνων που προτείνονται από τις υφιστάμενες προσεγγίσεις, εύλογα διαπιστώνεται ότι η χώρα θα χρειαστεί πολλά χρόνια για να ξεπεράσει τα προβλήματα της που συνδέονται, τόσο με τη διαχείριση των πόρων του κράτους όσο και με την ύφεση που τη διακρίνει. Χρειάζονται άλλες ιδέες, που θα προδώσουν διαφορετική δυναμική στην οικονομία.

Βάσει των προαναφερθέντων, εκτίθεται ένα σύνολο προτάσεων, που χαρακτηρίζονται από μια άλλη δειχριστική και αναπτυξιακή κουλτούρα. **Το μέρος της ανάλυσης που αναφέρεται στην ανάπτυξη, αφορά επενδυτικά σχέδια της τάξης των 70 δις ευρώ, καλύπτοντας 470 χιλιάδες θέσεις εργασίας.**

Οι θέσεις μας αναπτύσσονται σε δυο ενότητες:

Ως προς την πρώτη ενότητα, εδώ προτείνονται δύο χρήσεις ενός *συμπληρωματικού νομίσματος* που μπορούν να περιορίσουν την κρίση ρευστότητας.

Ως προς τη δεύτερη ενότητα, δεδομένου ότι το δημοσιονομικό μας έλλειμμα επιβαρύνεται από την αποπληρωμή υψηλών τόκων και το χρέος μας αυξάνεται με πολλά ευρώ το δευτερόλεπτο, η λύση του εν λόγω προβλήματος έγκειται σε διεξόδους που θα δημιουργήσουν *υψηλές προστιθέμενες αξίες*, προσφέροντας κατ' επέκταση πολλά χρήματα, ως έσοδα, στον κρατικό προϋπολογισμό. Αυτό σημαίνει ότι πέραν των ήδη προτεινόμενων διεξόδων δημοσιονομικού χαρακτήρα, που έχουν σχέση με την αύξηση των εσόδων ή τον περιορισμό της σπατάλης (μέσω του περιορισμού του λαθρεμπορίου καυσίμων, του παρεμπορίου, της φοροδιαφυγής, του εξορθολογισμού του συστήματος προμηθειών υγείας κ.λπ), **χρειάζονται άλλες αναπτυξιακού χαρακτήρα, που αφορούν μεγάλες επενδύσεις σε εμπορεύσιμα αγαθά και υπηρεσίες.** Ως εκ τούτου, στη δεύτερη ενότητα επικεντρώνεται η προσοχή σε νέες (ενδεικτικές) προτάσεις, που σχετίζονται με μεγάλες **καινοτόμες επενδύσεις.**

Τέλος, σημειώνεται ότι σε μια πρώτη προσέγγιση του θέματος, έχουμε ασχοληθεί επισταμένα και με την εύρεση πόρων για τον κρατικό προϋπολογισμό, μέσω λύσεων που συνδέονται με την υπάρχουσα δομή της οικονομίας. Έτσι, ως προς τις προτάσεις μας ειδικότερα, αυτές αφορούν δυο χώρους, το *λαθρεμπόριο καυσίμων* (βλ. αναλυτικότερα για το *Λαθρεμπόριο καυσίμων*: www.mardas.gr και

http://www.gsevee.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=205:2012-10-04-10-42-22&catid=56:meletes&Itemid=280 και τον περιορισμό της σπατάλης μέσω των *προμηθειών υγείας* (βλ. Προμήθειες υγείας: Μελέτη για λογαριασμό της Επιτροπής προμηθειών Υγείας (ΕΠΥ) με τίτλο «Αναμόρφωση των συστήματος προμηθειών της ΕΠΥ και του τρόπου λειτουργίας της...» (2011) βλ. επίσης <http://www.inews.gr/0/promitheies-ygeias-to-ateleioto-party.htm>)

Το ζητούμενο λοιπόν στο κείμενο που ακολουθεί είναι προτάσεις που δεν έχουν τεθεί προς συζήτηση έως σήμερα στην Ελλάδα. Κάποιες όμως ήδη άρχισαν να συζητούνται εκτός των συνόρων μας.

2. Κρίση ρευστότητας – συμπληρωματικό νόμισμα

Η ελληνική οικονομία αντιμετωπίζει δυο προκλήσεις. Η μια συνδέεται με την κρίση του χρέους και η δεύτερη με την έλλειψη της ρευστότητας. Η κρίση του χρέους από μόνη της, δεν μπορεί να θέσει τη χώρα εκτός τροχιάς ευρώ. Αντίθετα, η έλλειψη ρευστότητας είναι ικανή να προκαλέσει την έξοδο, από τη στιγμή που η αρχή της «συλλογικής ευθύνης», όπως αυτή υιοθετήθηκε στη Συνθήκη του Μάαστριχτ (1993) εγκαταλείφει.

Το σοβαρό λοιπόν πρόβλημα της χώρας εντός του ευρώ, εντοπίζεται στην έλλειψη ρευστότητας, κάτι που αν δε λυθεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο, πρέπει να βρει λύσεις σε εθνικό. Διαφορετικά ο μύθος που ίσχυε έως σήμερα για επιστροφή στη δραχμή, ίσως απομυθοποιηθεί και ζήσουμε τελικά όλοι μας εξελίξεις που δεν έχουμε φανταστεί. Η Αργεντινή σε αυτήν την περίπτωση ίσως ωχριά μπρος στο πείραμα που δοκίμασε η τρόικα στην περίπτωση της Ελλάδας!.

Η Αργεντινή δεν κατέρρευσε γιατί είχε υπέρογκο δημόσιο χρέος (αυτό ήταν κάτω του 60% ως ποσοστό του ΑΕΠ στις αρχές του 2001) αλλά γιατί αντιμετώπισε μια κρίση ρευστότητας. Το ίδιο και η Τουρκία, που σώθηκε την τελευταία στιγμή με τη μεταβίβαση 45 δις δολαρίων από το ΔΝΤ κατά την ίδια περίοδο. Εμείς αντιμετωπίζουμε ταυτόχρονα δύο δεινά. Μια μοναδική σε έκταση κρίση χρέους μαζί με κρίση ρευστότητας **με αποτέλεσμα 1.500.000 ανέργους και ζοφερές προοπτικές**

Ως προς το πρόβλημα της ρευστότητας, ένα σύνολο δεσμεύσεων που απορρέουν τόσο από τους υφιστάμενους κανόνες λειτουργίας του προϋπολογισμού της ΕΕ όσο και από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ (1993), σε συνδυασμό με ένα άλλο σύνολο ιδεοληπιών, με πρωτοστάτες Γερμανούς πολιτικούς, εμποδίζουν όμως την

ανάπτυξη νέων μέτρων, ικανών να αντιμετωπίσουν το υπό εξέταση πρόβλημα, που απειλεί αυτό το ίδιο το ευρώ.

Έτσι εναλλακτικές λύσεις, σχετικές με τον ελλειμματικό προϋπολογισμό της ΕΕ, τα ευρώ-ομόλογα, την έκδοση χρήματος από την ΕΚΤ, παραμένουν στις καλές ενδεσχές ενώ οι φωνές για τη δημιουργία ενός *Συμπληρωματικού Νομίσματος* (Complementary Currency), διαρκώς αυξάνονται.

Πρόσφατα ο καθηγητής S. Brunnhuber, παρουσίασε στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη, μια πρόταση δημιουργίας ενός τέτοιου νομίσματος, που είναι το προϊόν μελέτης του 'Club of Rome'.

Στο κείμενο που ακολουθεί προτείνονται δυο λύσεις, μέσω δυο χρήσεων ομολόγων, ικανών να παίξουν τον ρόλο του Συμπληρωματικού Νομίσματος. Οι ιδέες που προτείνονται –όχι μόνο εδώ αλλά σε όλη την Ευρώπη– μπορεί, κατά πολλούς, να παρουσιάζουν κάποιες τεχνικές αδυναμίες. Το ζητούμενο όμως δεν είναι το δένδρο αλλά το δάσος. Το ζητούμενο είναι λοιπόν η εύρεση άλλων λύσεων, έξω από τις τετριμμένες, η επεξεργασία των οποίων θα οδηγήσει στο ξεπέρασμα κάθε ενδεχόμενου τεχνικού προβλήματος. Η αιχμή του δόρατος ως εκ τούτου, είναι οι νέες ιδέες, που θα δώσουν διεξόδους στο πρόβλημα της ρευστότητας. Όλα τα υπόλοιπα σχετικά με το υπό εξέταση θέμα προβλήματα, αν και ουσιώδη, έπονται. Στο πλαίσιο αυτής της αντίληψης προτείνονται τα ακόλουθα.

Πιο συγκεκριμένα, ως προς την πρώτη λύση με σκοπό την αντιμετώπιση του προβλήματος της ρευστότητας, η δημιουργία ενός **ομολόγου με αναπτυξιακό χαρακτήρα**, μπορεί να δώσει επαρκείς απαντήσεις στο υπό εξέταση θέμα. Ειδικότερα, κύριο *συγκριτικό πλεονέκτημα* της χώρας, είναι η αξιοποίηση της γης, ιδίως σε τουριστικές περιοχές μέσω της δημιουργίας και εκμετάλλευσης υπερπολυτελών τουριστικο-οικιστικών σχεδίων.

Η δημιουργία ενός νέου τύπου ομολόγων, που θα έχει ως διασφάλιση (collateral) πολυτελή τουριστικά ακίνητα, μπορεί να εξυπηρετήσει, εκτός των άλλων, ταυτόχρονα δύο στόχους: Βελτίωση της ρευστότητας και αύξηση των επενδύσεων. Αναλυτικότερα, τα νέα αυτά ομόλογα, (ονομαζόμενα «τουριστικά ομόλογα») που θα εκδοθούν σε διάφορες μικρές αξίες, θα χρησιμοποιούνται στην αγορά όπως τα ευρώ (ως υποκατάστατο του ευρώ). Το κράτος μέσω των υποχρεώσεών του (π.χ. πληρωμές των εφάπαξ, ή προμηθευτών του Δημοσίου) μπορεί να εισάγει τα ομόλογα αυτά στην αγορά. Ο πολίτης από την άλλη, θα μπορεί και ο ίδιος να τα χρησιμοποιεί επίσης για την αποπληρωμή των υποχρεώσεών του απέναντι στο κράτος. Αυτά τα ομόλογα, πολυετούς διάρκειας θα είναι μετατρέψιμα στους προαναφερθέντες τύπους

τουριστικών ακινήτων. Τα ακίνητα αυτά θα κατασκευαστούν μέσω συγχρηματοδοτούμενων σχεδίων κράτους-ιδιωτών (ΣΔΙΤ). Η συμμετοχή του κράτους εντοπίζεται κυρίως στη γη που θα προσφέρει. Κύριοι εταίροι αυτών των κατασκευαστικών σχεδίων θα είναι οι τράπεζες ή ομάδες κατασκευαστών.

Τα σχέδια αυτά μπορεί να είναι : Α) **Ακριβά** τουριστικο-οικιστικά συγκροτήματα (βίλες), σε περιοχές κοντά στη Θάλασσα, με δυνατότητα προσέγγισης από ξηρά και θάλασσα, μέσω τεχνητών καναλιών, (Βλ. Φωτογραφία 1) και

Φωτογραφία 1

Β). **Τουριστικο-οικιστικά χωριά**, πυκνής δόμησης (π.χ. όπως στη Σαντορίνη), **υπερπολυτελούς κατασκευής** σε περιοχές χαμηλού κόστους κτίσης.

Κάθε ακίνητο θα διατίθεται έως 50 χρόνια σε περιορισμένο αριθμό ατόμων (1 έως 5 ιδιοκτήτες) που θα έχουν την πλήρη κυριότητά του (δικαίωμα μεταβίβασης, υποθήκευσης, κληρονομιάς κλπ. Η μέθοδος αυτή, (η Exclusive Fractional), διάθεσης των ιδιοκτησιών, θα δημιουργήσει πολλαπλάσιες επισκέψεις καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, με συνέπεια τη δημιουργία χιλιάδων μόνιμων θέσεων εργασίας σε όλους τους τομείς επαγγελματικής δραστηριότητας(εστιατόρια, σκάφη κλπ.),

Η ιδιωτική διαχείριση **κατασκευής** των εν λόγω σχεδίων θα δώσει τη δυνατότητα να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για τη μέγιστη δυνατή **αγορά υλικών από εγχώριους παραγωγούς**, έτσι ώστε να υπάρχει πολλαπλασιαστικό όφελος για την οικονομία.

Οι κάτοχοι των ονομαζόμενων 'τουριστικών ομολόγων' μπορούν να επιλέξουν μια από τις δυο εναλλακτικές λύσεις. Πρώτη: Μπορούν να τα ανταλλάξουν

στην λήξη τους έναντι των ανωτέρω κατοικιών. Δεύτερο: Με το πέρας της λήξης τους να πάρουν πίσω τα χρήματα τους. Τα κέρδη από την εκμετάλλευση των ακινήτων αυτών, που θα κατατίθενται σε ένα Ταμείο –το επωνομαζόμενο «Ταμείο των Επόμενων Γενεών»- θα χρησιμοποιηθούν για την εξαγορά των εν λόγω ομολόγων.

Τα οφέλη είναι ευδιάκριτα : Με τα κυκλοφορήσιμα ομόλογα, βελτιώνεται η ρευστότητα στην αγορά, αξιοποιείται γη **χαμηλής αξίας** μέσω των τουριστικο-οικιστικών εγκαταστάσεων, αναπτύσσεται μια περιοχή και βοηθείται η εγχώρια βιομηχανία.

Ως προς τη δεύτερη λύση που προτείνεται, με σκοπό τη βελτίωση της ρευστότητας, στο κείμενο που ακολουθεί παρουσιάζεται μια άλλη χρήση των προτεινόμενων ομολόγων, που καλείται να αντιμετωπίσει το εντονότατο πρόβλημα των χρεών των επιχειρήσεων.

Σημείο εκκίνησης είναι το ακόλουθο: Το 85% των Ελληνικών επιχειρήσεων είναι στο κόκκινο λόγω ύφεσης, με άθλιους δείκτες και τραπεζική εικόνα, ως φυσικό παρεπόμενο της ίδιας της κρίσης. Οι όροι πιθανού μελλοντικού δανεισμού με τέτοιους δείκτες θα τις καθιστούσαν εκ προοιμίου μη-βιώσιμες, δίνοντάς τους απλώς μια αναστολή θανάτου. Εκείνες οι ελάχιστες επιχειρήσεις που θα μπορούν τότε να δανειστούν, με εμπράγματα εξασφαλίσεις και επιτόκια τετραπλάσια και πενταπλάσια από εκείνα των ανταγωνιστών τους στις οικονομίες του Ευρωπαϊκού βορά, τί μέλλον θα μπορούσαν να έχουν;

Η ανάπτυξη που ευαγγελίζεται το πολιτικό προσωπικό θα αργήσει πολύ. Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα της χώρας τη μεταθέτει το 2015. Η Citibank την τοποθετεί μετά το 2016. Είναι πρακτικά δύσκολο ως τότε να έχουν επιζήσει πολλές Ελληνικές επιχειρήσεις.

Το Συμπληρωματικό Νόμισμα που προτείνεται, με την μορφή αυτού του ομολόγου, μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για την ανακεφαλαιοποίηση πληθώρας υπερχρεωμένων νομικών προσώπων (αγροτικών, μεταποιητικών, τεχνικών, ξενοδοχειακών και άλλων επιχειρήσεων). Κύριο στοιχείο προτεραιότητας της διάσωσης θα πρέπει να είναι όχι μόνο η διατήρηση, αλλά και η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και, στο βαθμό που είναι εφικτό, η πιθανή συγχώνευση εταιριών για την άμεση δημιουργία μεγαλύτερων, βιώσιμων μονάδων, καθώς έτσι θα οδηγηθούν στη μείωση του κόστους παραγωγής.

Ως προς την πρόταση μας, η οποία εύλογα προϋποθέτει αλλαγή της κουλτούρας που διέπει τους κυβερνώντες και τους διαχειριστές τέτοιων λύσεων, σημειώνονται τα εξής:

Αναλυτικότερα, ως προς το νέο Συμπληρωματικό Νόμισμα, που θα έχει τη μορφή ενός κυκλοφορήσιμου ομολόγου σημειώνονται τα ακόλουθα:

Το κράτος **δημιουργεί ομόλογα** που αντιστοιχούν στο **χρέος των εταιριών** οι οποίες δέχονται να είναι μέρος της πολιτικής αυτής ή ενός συνόλου cluster ομοειδών εταιριών. Οι εταιρίες, που εντάσσονται στην πολιτική αυτή, πραγματοποιούν λοιπόν αύξηση κεφαλαίου ισόποση με το εν λόγω χρέος τους. Αυτό καλύπτεται, όπως τονίστηκε, από τα προτεινόμενα ομόλογα.

Αναλυτικότερα, η επιβίωση αυτών των επιχειρήσεων μπορεί λοιπόν να υποστηριχθεί με μια Αύξηση του Μετοχικού Κεφαλαίου (ΑΜΚ) τους, με ποσό που να καλύπτει οφειλές σε τράπεζες, ταμεία και προμηθευτές. Η ΑΜΚ θα κατευθυνθεί άμεσα στην αποπληρωμή των οφειλών αυτών, μετά από την υποβολή ενός αναπτυξιακού Business Plan. Κύριο στοιχείο προτεραιότητας της διάσωσης θα πρέπει να είναι όχι μόνο η διατήρηση, αλλά και η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και με την πιθανή προϋπόθεση επιχειρηματικών συγχωνεύσεων για την άμεση δημιουργία μεγαλύτερων, βιώσιμων μονάδων με δημιουργία οικονομιών κλίμακας!

Επιχειρήσεις με θετικό μέλλον πρέπει να τύχουν μιας τέτοιας προσπάθειας διάσωσης. Έτσι θα διασωθούν, έμμεσα και οι τράπεζες και τα ταμεία και θα αποφύγουμε μια γενική κατάρρευση με τον αφελληνισμό τους. Οι σημερινές προτάσεις των τραπεζών για ρυθμίσεις δανείων με νέα επιτόκια από 10,5% ως 11,75% είναι εξωπραγματικές και οδηγούν σε βέβαιο αφανισμό την ιδιωτική οικονομία.

Τα εν λόγω ομόλογα τα διαχειρίζεται μια *Εταιρία Ειδικού Σκοπού*, που θα συσταθεί λοιπόν για το σκοπό αυτό. Η Εταιρία αυτή γίνεται μέτοχος (για τις εισηγμένες) ή συνεταιίρος (για τις μη εισηγμένες) κατέχοντας το 51% του κεφαλαίου των επιχειρήσεων, που ανακοινώνουν ότι θέλουν να ενταχθούν στο πρόγραμμα. Αποτελεί λοιπόν το νέο μέτοχο-συνεταίρο των εν λόγω επιχειρήσεων. Τα ομόλογα ως κυκλοφόρησιμα, τα παίρνει η υπερχρεωμένη εταιρία και με αυτά εξοφλά τα χρέη της.

Η *Εταιρία Ειδικού Σκοπού*, θα ελέγχει για ένα εύλογο διάστημα 6-10 ετών, τις εν λόγω εταιρίες επιβλέποντας την υλοποίηση του Business Plan. Η επίβλεψη της διαχείρισης αυτών των εταιριών, που θα λάβουν τα συγκεκριμένα ομόλογα, θα ανατεθεί, μέσω των *Εταιριών Ειδικού Σκοπού*, λοιπόν στις τράπεζες, στο πλαίσιο της συνολικής ρύθμισης, χωρίς να απαιτηθεί καμία νέα πρόσληψη! Είναι απαραίτητη η

πλήρης αποφυγή του αποτυχημένου μοντέλου των παλαιών προβληματικών επιχειρήσεων με τα δεκάδες κομματικά στελέχη.

Εάν δεν πραγματοποιούνται τα προβλεπόμενα από το Business Plan, το πλειοψηφικό πακέτο του 51%, θα πωλείται σε άλλα παρεμφερή επιτυχημένα σχήματα εταιρειών με σκοπό την δημιουργία ακόμη μεγαλύτερων, ανταγωνιστικά πιο βιώσιμων επιχειρήσεων, επιτυγχάνοντας νέες, προφανείς, οικονομίες κλίμακας και αλλαγή του management των επιχειρήσεων αυτών.

Έτσι, μπορούν να σωθούν π.χ. τα ξενοδοχεία μας που αποτελούν τον κορμό του πάγιου πλούτου της οικονομίας μας, και κινδυνεύουν σήμερα να ξεπουληθούν σε vulture funds (κοράκια) (τα οποία όσο πιο φθηνά τα πάρουν τόσο ποιά μεγάλη μίζα θα δώσουν. Βλ. σχετική δήλωση Stigklitz 2001 στο: <http://www.gregpalast.com/the-globalizer-who-came-in-from-the-cold/>) στο βωμό της ανύπαρκτης "ανάπτυξης" και θα δοθεί η δυνατότητα σε χιλιάδες μικροεπιχειρηματίες και βιοτέχνες, που αποτελούν τον κορμό της οικονομίας να ασχοληθούν παραγωγικά με την ανάπτυξη και την δημιουργία θέσεων εργασίας συνεργαζόμενοι, αντί να τρέχουν πελαγωμένοι από ταμείο σε ταμείο και από τράπεζα σε τράπεζα.

Δίνεται το ακόλουθο παράδειγμα για την καλύτερη κατανόηση των προαναφερθέντων. Έχουμε μια τουριστική εταιρία με κεφάλαιο 43 εκ. ευρώ. Χρωστά 15 εκ. ευρώ (11 στις τράπεζες, 2 στο ΙΚΑ και 2 σε προμηθευτές). Αν δεν βρει τα απαραίτητα κεφάλαια, τότε θα ξεπουληθεί για (μέγιστο) 15 εκατομμύρια ευρώ άμεσα. Ο νέος κεφαλαιούχος (τι εθνότητας;) θα αποκτήσει με το 1/3 των χρημάτων όλη την εταιρία. Αν δε βρεθεί λύση για ρυθμίσεις των χρεών των εταιριών, τότε μπορεί να δούμε ένα μαζικό αφελληνισμό τουριστικών κ.λπ εταιριών, που θα πουληθούν κοψοχρονιάς, όλως τυχαίως σε Γερμανούς, Ολλανδούς κ.ά.

Αντί αυτού λοιπόν προτείνεται το εξής: Η εταιρία κάνει αύξηση κεφαλαίου ίση με το ποσό του χρέους της δηλαδή 15 εκ. ευρώ. Το κράτος, μέσω μιας *Εταιρίας Ειδικού Σκοπού*, δημιουργεί ισόποσα ομόλογα με τα οποία «αγοράζει» αυτό το χρέος. Παράλληλα, γίνεται μέτοχος-συνεταίρος με το 51% του κεφαλαίου της εταιρίας. Η εταιρία εξοφλά την Τράπεζα (11 εκ) το ΙΚΑ (2 εκ) και τους προμηθευτές (2 εκ) δίνοντας ισόποσα ομόλογα. Απαλλαγμένη λοιπόν της θηλιάς των δανείων αναπτύσσει το νέο της business plan που το παρακολουθεί, όπως προαναφέρθηκε, ο συνεταίρος της δηλαδή η *Εταιρία Ειδικού Σκοπού*. Από την άλλη, αυξάνεται λοιπόν η ρευστότητα στην αγορά και τα ομόλογα αυτά καλύπτουν οτιδήποτε μορφή υποχρεώσεις των Τραπεζών, του ΙΚΑ ή των προμηθευτών προς το Δημόσιο.

Αν, όπως προαναφέρθηκε, η εταιρία δεν τηρήσει το business plan βάσει του οποίου δημιουργήθηκαν τα εν λόγω ομόλογα, καθώς δε θα εκμεταλλευτεί με τον τρόπο που πρέπει τη σανίδα σωτηρίας που της προσφέρεται, τότε περιέρχεται στην ιδιοκτησία του συνεταιίρου δηλαδή της *Εταιρίας του Ειδικού Σκοπού με σκοπό την συγχώνευση της με άλλο ομοειδές σχήμα*.

3. Μεγάλες επενδύσεις σε εμπορεύσιμα αγαθά και υπηρεσίες

Θεωρώντας ότι η κρίση χρέους αντιμετωπίζεται με *μεγάλα επενδυτικά σχέδια*, που θα αποφέρουν στη χώρα πολλά φορολογικά έσοδα, ικανά να καλύψουν ένα μεγάλο ύψος των τόκων που οφείλουμε και κατόπιν των χρεολυσίων, στο κείμενο που ακολουθεί προτείνεται ενδεικτικά ένα σύνολο τέτοιων σχεδίων.

3.1 Αεροδρόμιο «Ελληνικό»

Το «Ελληνικό» εκτιμάται ότι θα πουληθεί γύρω στα 6 δις ευρώ. Όσο περνά ο καιρός η τιμή του φυσικά πέφτει, λόγω του γενικότερου κλίματος απαξίωσης των περιουσιακών στοιχείων της χώρας. Αν συγκριθεί η τιμή της γης του οικοπέδου αυτού των 6.000 στρεμμάτων (συν τις εφικτές προσχώσεις στην παραλία), με τις αντίστοιχες τιμές γης του Πριγκιπάτου του Μονακό (έκτασης μόλις 1.950 στρέμματα) τότε εύλογα προκύπτουν πολλά ερωτήματα αναφορικά με τον τρόπο αξιοποίησης του πρώην αεροδρομίου.

Αν αντί για την πώληση ενός ξερού χωραφιού αξιοποιούσαμε την περιοχή, κατά τα πρότυπα του Πριγκιπάτου του Μονακό, σεβόμενοι όμως παράλληλα τη φύση, τότε θα μπορούσαμε να καλύψουμε μεγάλο μέρος του χρέους. Το Πριγκιπάτο του Μονακό με το ¼ της συνολικής γης, σε σχέση με το «Ελληνικό», έχει Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν 6,6 δις δολάρια ετησίως. Φανταστείτε λοιπόν το κέρδος για την εθνική οικονομία που θα προέκυπτε από την **συνεκμετάλλευση** του πρώην αεροδρομίου, όπου το **κράτος θα έβαζε τη γη** και οι **επενδυτές τα χρήματα**. Φανταστείτε αναλυτικότερα:

- Μια περιοχή, του πρώην αεροδρομίου, με ακριβά ξενοδοχεία.
- Μια άλλη περιοχή του, με γραφεία που θα έχαιραν ενός ειδικού φορολογικού καθεστώτος για τους Έλληνες εφοπλιστές, δίνοντας ένα κίνητρο να αφήσουν το City του Λονδίνου.

- Μια άλλη περιοχή του, με γραφεία (με παρόμοιο φορολογικό καθεστώς όπως πριν) που θα συγκέντρωνε όλες τις εταιρίες logistics της Ανατολικής Μεσογείου.
- Μια άλλη περιοχή του, με χώρους διασκέδασης (όπου π.χ. θα συγκέντρωναν ακριβά εστιατόρια έχοντας ως θέμα την παγκόσμια κουζίνα κ.ά), παραδοσιακές μορφές θεάματος κ.λπ.
- Μια έκταση στη θάλασσα για διαμόρφωση μαρίνας.
- Την ανάπτυξη ενός πλέγματος δραστηριοτήτων που αφορούν στον ιατρικό τουρισμό (π.χ. λειτουργία νοσοκομείων, όπως επίσης κλινικών διαίτης και αισθητικής με ιατρική φροντίδα για τους πλούσιους επισκέπτες κ.ά.)
- Ένα αρχαιολογικό πάρκο, όπου θα ξετυλίγεται όλη η ελληνική μυθολογία
- Μια έκταση στη θάλασσα για διαμόρφωση μαρίνας με βίλες κατά το πρότυπο της Λεμεσού (βλ ακολούθως κεφάλαιο 3.5).

Όλα αυτά, πλην του αρχαιολογικού πάρκου, μπορούν να αναπτυχθούν μόνο στο νότιο μέτωπο της έκτασης του Ελληνικού, δίνοντας την δυνατότητα στο μεγαλύτερο βόρειο τμήμα της έκτασης, επάνω από τον υπάρχοντα διάδρομο, να δημιουργηθούν εκτάσεις πρασίνου για χρήση από τους όμορους δήμους .

Όλα τα ανωτέρω θα απέφεραν μόνο 6 δις ευρώ στο κράτος; Φυσικά όχι. Θα μπορούσε να εκδοθεί λοιπόν **ομόλογο 30 ετών**, με εγγύηση τις νέες εγκαταστάσεις στο «Ελληνικό». Το ομόλογο θα προσέφερε ζεστό χρήμα άμεσα στη χώρα προσφέροντας πολλαπλάσιες αποδόσεις στο μέλλον.

Με το ομόλογο και τη συνεκμετάλλευση του χώρου από το κράτος-ιδιώτες, θα βελτιωνόταν η κατάσταση του χρέους μας, θα εισέρρεαν κάθε χρόνο χρήματα στα ταμεία του κράτους, ενώ από την άλλη με την προτεινόμενη πολιτική υπέρ των εφοπλιστών-διεθνών μεταφορέων θα αλλάζαμε το χάρτη της επιχειρηματικότητας στην περιοχή.

Το Πριγκιπάτο του Μονακό δεν είναι μια εικονική πραγματικότητα, ούτε κρατίδιο σε άλλον πλανήτη. Αν από το 2003 με τόλμη η όποια κυβέρνηση αποφάσιζε την αξιοποίηση του πρώην αεροδρομίου, σήμερα η χώρα ίσως είχε έσοδα από κάποιους χώρους δραστηριοτήτων που ήδη θα λειτουργούσαν.

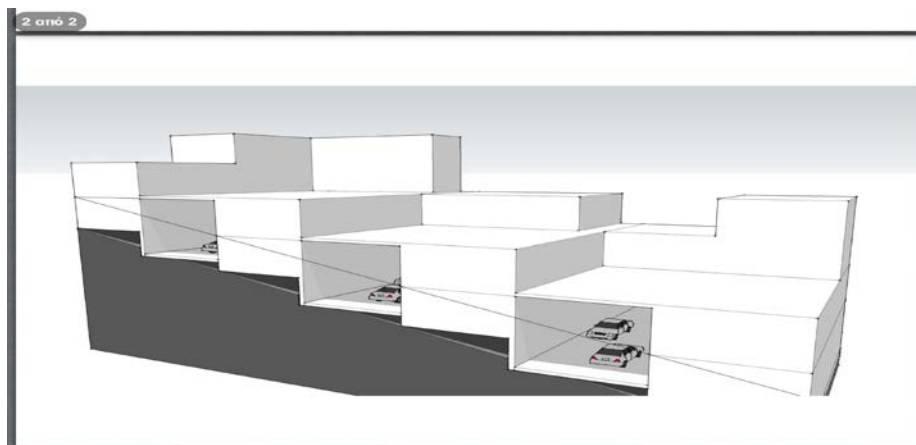
Τέλος, σημειώνεται ότι το Ελληνικό θα αποφέρει πολλά περισσότερα εάν αξιοποιηθεί σε μικρότερα τμήματα και όχι ενιαίο. Το ενδιαφέρον επενδυτών εκτιμάται ότι θα είναι πολύ μεγαλύτερο. Προτάσεις προς την ίδια κατεύθυνση έγιναν και από τον καθηγητή Σπύρο Πολλάλη

3.2 Οικισμοί επί υπερυψωμένου κελύφους

Η επαναστατικά νέα πρόταση για κατασκευή «**Οικισμών επί υπερυψωμένου κελύφους**», και η πώληση τους με τον επίσης, καινοτόμο τύπο ιδιοκτησίας **Exclusive Fractional**, (που ήδη αναφέρθηκε στο κεφάλαιο για τα τουριστικά ομόλογα), θα συγκεντρώσει πολύ μεγάλα οφέλη.

Οι κατοικίες αυτές θα συγκροτούν οικισμούς υψηλού επιπέδου με οικολογικές προδιαγραφές. Θα κτιστούν σε περιοχές επικλινείς, όχι όμως επί του εδάφους, αλλά επί τεχνητού κελύφους, το οποίο θα «στηρίζεται» στο έδαφος καλύπτοντας πλήρως το τελευταίο. Ανάμεσα λοιπόν στις κατοικίες και το έδαφος θα υπάρχει ένα κενό. Εξωτερικά θα έχουν την μορφή ενός παραδοσιακού οικισμού (βλ. Σαντορίνη, Μονεμβάσια κ.α.) και κάτω από το κέλυφος θα υπάρχει η δυνατότητα παροχής όλων των σύγχρονων ανέσεων (π.χ. προσέγγιση με αυτοκίνητο, πάρκινγκ, δίκτυα). (Βλ Φωτογραφία 2).

Φωτογραφία 2

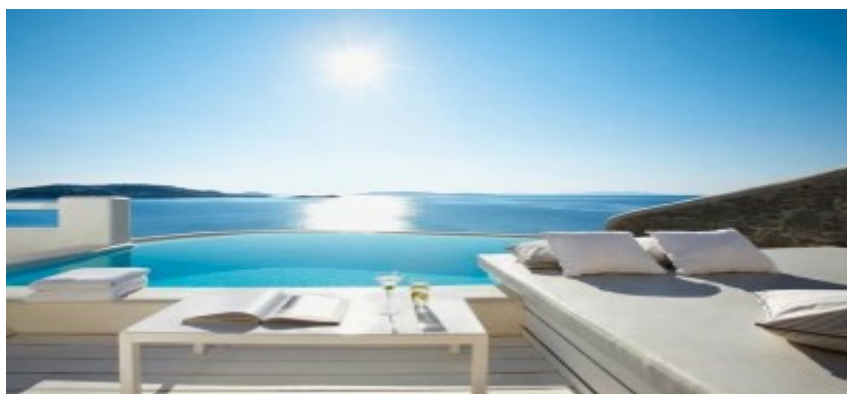
Η πρόταση για την κατασκευή αυτών των καινοτόμων οικισμών θα ενεργοποιήσει γρήγορα όλα τα εξαρτώμενα από την οικοδομή επαγγέλματα, δίνοντας εργασία σε ολόκληρο το φάσμα των μηχανικών και στους χιλιάδες ανέργους του κλάδου της οικοδομής.

Ανάλογα με το ανάγλυφο του εδάφους έχει εκτιμηθεί ότι 900 υπερπολυτελείς κατοικίες απαιτούν για να κτιστούν μια επιφάνεια περίπου 500-600 στρέμματα γης, “μηδενικής” αξίας, σε μια πλαγιά με θέα τη δύση, σε απόσταση από την παραλία και σε υψόμετρο 70-400 μέτρα περίπου, σε αντίθεση με τα 5000 στρέμματα που

απαιτούνται, συντηρητικά, σήμερα. Οι κατοικίες, σήμερα, σε υπό ανάπτυξη εκτός σχεδίου περιοχές είναι “αποξενωμένες” χωρίς λειτουργικό ιστό. Για κάθε μετακίνηση έστω και κοντινή, απαιτείται η χρήση μεταφορικού μέσου.

Επίσης, οι κατασκευαζόμενες σήμερα εξοχικές κατοικίες απευθύνονται σε ένα χαμηλής και μέσης οικονομικής δυνατότητας διεθνές αγοραστικό κοινό και δεν είναι τυχαίο ότι στην Ισπανία υπάρχουν χιλιάδες σπίτια και διαμερίσματα απούλητα που απευθύνονται στην ίδια αγορά. Ο σχεδιασμός και οι κατασκευαστικές τους προδιαγραφές αντιπροσωπεύουν τις ανάγκες των μέσων ευρωπαϊών των δεκαετιών '80 και σε καμιά περίπτωση τις απαιτήσεις των πλούσιων της Ευρώπης ή της Ασίας του 2015 τις οποίες η πρόταση υπερκαλύπτει. Ο τύπος ιδιοκτησίας **Exclusive Fractional** προβλέπει την πώληση των πολυτελών αυτών οικιών με όλες τις ανέσεις (Βλ. Φωτογραφία 3) σε 4-6 “συνιδιοκτήτες” ο κάθε ένας των οποίων θα έχει την χρήση για μια περίοδο 2-4 εβδομάδων σε κάθε μια από τις 4 εποχές του έτους.

Φωτογραφία 3

Επί πλέον, και αυτή είναι μια από τις **καινοτομίες** του **Exclusive Fractional**, θα υπάρχει μια αποθήκη αποκλειστικής χρήσης για κάθε συνιδιοκτήτη. Εκεί θα φυλάσσονται τα προσωπικά του είδη τα οποία θα χρησιμοποιεί μόνο κατά την διάρκεια της δικής του παραμονής.

Μελετώντας την παραπάνω πρόταση για κατασκευή «**Οικισμών επί υπερυψωμένου κελύφους**» διαπιστώσαμε ότι έχουν εντοπιστεί πάρα πολλές κατάλληλες πλαγιές στην Ηπειρωτική και Νησιωτική Ελλάδα. Οι προδιαγραφές για την επιλογή τις τοποθεσίας είναι:

- Δυτικός προσανατολισμός (θέα ηλιοβασίλεμα και θάλασσα)
- Κοντινό σχετικά αεροδρόμιο (προβλέπεται και ελικοδρόμιο σε κάθε οικισμό)
- Δυνατότητα δημιουργίας μαρίνας για σκάφη με ναυτική λέσχη , εστιατόριο κλπ.

- Κοντινή μεγάλη ή μικρή πόλη ή χωριό για αγορά τοπικών προϊόντων
- Δυνατότητα επίσκεψης τοπικών λαογραφικών μουσείων.
- Δυνατότητα επίσκεψης αρχαιολογικών χώρων.
- Δυνατότητα κοντινής επίσκεψης περιοχών ιδιαίτερου φυσικού κάλους.

Κάθε οικισμός κατά την λειτουργία του θα δημιουργήσει περισσότερες από 1500 θέσεις καλοπληρωμένης εργασίας, σε άμεση και μεγάλη έμμεση περιφερειακή απασχόληση, (ίσως και σημαντικά περισσότερες εάν υπολογιστούν και γενικότερης μορφής υπηρεσίες, πολλές των οποίων είναι δημόσιες).

Για την κατασκευή, τη λειτουργία, τη συντήρηση απαιτείται να υπάρχουν τρεις ξεχωριστές επιχειρήσεις για κάθε οικισμό, με μεγάλο αριθμό εργαζομένων.

-Μια μεγάλη κατασκευαστική εταιρεία η κοινοπραξία μικρότερων,

-Μια εταιρεία συντήρησης και επίβλεψης περιβάλλοντος και

-Μια εταιρεία διαχείρισης, εξυπηρέτησης, λειτουργίας και υπενουκίασης διαθεσίμων κατοικιών, για λογαριασμό των ιδιοκτητών, εάν αυτοί δεν θέλουν να κάνουν χρήση της περιόδου ιδιοκατοίκησης τους.

Η μέθοδος **Exclusive Fractional** μας εξασφαλίζει τετραπλάσιο αριθμό αφίξεων και γι' αυτό θα πρέπει να υποστηριχθεί δυναμικά ενώ για τους συνιδιοκτήτες εξασφαλίζει :

- ❖ Μικρότερο κόστος κτήσης (1/4) έως και (1/6) του συνολικού κόστους .
- ❖ Χρήση σε όλες τις εποχές του χρόνου (4 εποχές επί 2 -4 εβδομάδες από κάθε συνιδιοκτήτη σε κάθε εποχή).
- ❖ Διαμόρφωση ενός απόλυτα προσωπικού -ιδιόκτητου περιβάλλοντος κατά την διάρκεια της διαμονής κάθε συνιδιοκτήτη.
- ❖ Δυνατότητα υπενουκίασης σε περίπτωση που δεν θα κάνει ιδιόχρηση χωρίς να διακινδυνεύει τα προσωπικά του είδη.
- ❖ Απόκτηση ενός σημαντικού εισοδήματος, σε αυτή την περίπτωση, ικανού να καλύψει τις αναγκαίες ετήσιες δαπάνες συντήρησης και λειτουργίας .
- ❖ Η κατασκευή και πώληση ενός οικισμού 500-600 οικιών, σε "μηδενικής" αξίας γη, θα αποφέρει ένα άμεσο όφελος 300-500 εκ. ευρώ και ένα πολλαπλάσιο έμμεσο όφελος που θα αυξάνει το ΑΕΠ κατά 0,5-0,75% .

Έχουν εντοπιστεί περισσότερες από **250 κατάλληλες πλαγιές** στην Ηπειρωτική και Νησιωτική Ελλάδα .

3.3 Πάρκινγκ

Η βελτίωση της καθημερινότητας σε όλες τις μεγάλες Ελληνικές πόλεις με ένα στόχο να ελαχιστοποιηθούν τα σταθμευμένα στους δρόμους αυτοκίνητα με τη κατασκευή χιλιάδων κλειστών χώρων στάθμευσης σε κάθε γειτονιά, θα έχει σημαντικές περιβαλλοντικές και οικονομικές θετικές επιπτώσεις :

1. Θα αναθερμάνει την οικονομική δραστηριότητα δημιουργώντας μία αύξηση στο Α.Ε.Π. μας, μεγαλύτερη του 1,5%.
2. Θα δώσει εργασία στη φάση της μελέτης-κατασκευής, άμεσα και έμμεσα (ανάπτυξη και κατασκευή αναγκαίου μηχανολογικού εξοπλισμού), σε περισσότερους από 100.000 ανθρώπους.
3. Θα δώσει εργασία σε εκατοντάδες μηχανικούς.
4. Στη φάση της διαχείρισης, (μετά από 1-2 χρόνια), θα δημιουργήσει μόνιμες θέσεις εργασίας, σε περισσότερους από 30.000 ανθρώπους.

Στην ερώτηση, που θα βρεθούν τα αναγκαία 10.000 οικόπεδα , η απάντηση είναι η εξής: Στη σημερινή οικονομική συγκυρία, υπάρχουν σε κάθε γειτονιά πρόσφορα οικόπεδα, τα οποία δεν έχουν καμιά, ή έχουν πολύ μικρές προοπτικές αξιοποίησης. Αυτά λοιπόν θα μπορούσε το δημόσιο να τα ανταλλάξει με αχρησιμοποίητα κρατικά οικόπεδα, ή με νέες εκτάσεις που θα ενταχθούν στο σχέδιο πόλης (Βλ. ακολούθως) με σημαντικά καλύτερες προοπτικές αξιοποίησης για τους ιδιοκτήτες τους από τα υφιστάμενα.

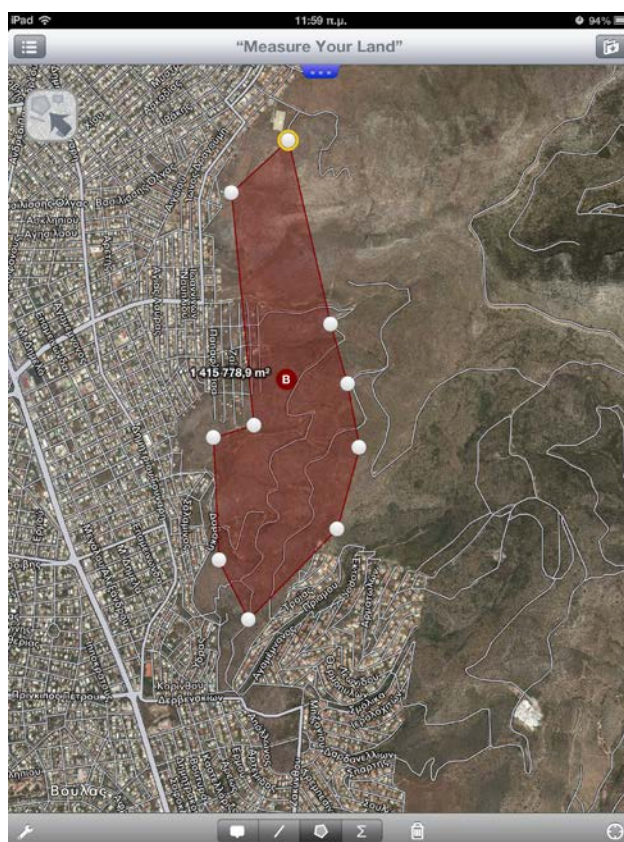
Η χρηματοδότησή τους μπορεί να γίνει με 15ετή δάνεια από τις τράπεζες με επιδότηση των τόκων από το δημόσιο. Έτσι αντί να κόβουμε από τους πολίτες 2.000 και 3.000 Ευρώ το χρόνο, χωρίς καμιά προοπτική ανάπτυξης, δημιουργούμε μία μεγάλη αναπτυξιακή ευκαιρία, που θα βελτιώσει αφάνταστα το περιβάλλον μας, τη δημιουργία πρασίνου στους δρόμους, τη κυκλοφορία των πεζών με όλα τα άμεσα και έμμεσα οφέλη, (Τουρισμός), δίνοντας τη δυνατότητα στους πολίτες να αποκτήσουν ένα πάγιο περιουσιακό στοιχείο-ακίνητο, με διαρκώς αυξανόμενη αξία

3.3.1 Η περίπτωση της Αθήνας

Η Αθήνα έχει γίνει μια άσχημη πόλη, με συνέπεια να επηρεάζει τη διαμόρφωση των συμπεριφορών και χαρακτήρων των πολιτών της. Χρειάζεται

λοιπόν ένα «απομποτιλιάρισμα». Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να βρεθούν χώροι τόσο για πάρκα όσο και για πάρκινγκ. Η λύση εδώ δίνεται με τον ακόλουθο τρόπο (Βλ. Φωτογραφία 4).

Φωτογραφία 4

Αναλυτικότερα, εντάσσεται στο σχέδιο πόλης η περιοχή που βρίσκεται άνω της Αργυρούπολης. Δημιουργείται λοιπόν μια οικιστική ζώνη, που θα αναπτυχθεί μέσα σε χώρους πρασίνου, ενώ παράλληλα πραγματοποιείται ανάπλαση (δεδροφύτευση) όλου του βουνού. Κατόπιν, γκρεμίζονται ολόκληρα τετράγωνα στην Αθήνα (π.χ. στην Κυψέλη), παραχωρούνται οικόπεδα στη νέα προς οικοδόμηση περιοχή (υψηλότερης φυσικά αξίας) και έτσι αρχίζει να αναπνέει η πόλη. Στις περιοχές που απελευθερώνονται από τις πολυκατοικίες κατασκευάζονται υπόγεια πάρκινγκ και πάρκα στην επιφάνεια.

3.4 Μικρά κρουαζιερόπλοια

Το μεγάλο κόστος μιας κρουαζιέρας είναι η κουζίνα και ειδικότερα τα όσα απαιτούνται για ένα μεσημεριανό και βραδινό. Σε κρουαζιέρες ανοιχτής θάλασσας, η κουζίνα αυτή είναι απαραίτητη. Στη χώρα μας τα μεγάλα κρουαζιερόπλοια, που παρέχουν όλες τις λειτουργίες στους επιβάτες τους (ύπνο και διατροφή πλήρη) το μόνο που προσφέρουν ένα το ακόλουθο: Τα χρήματα που ξοδεύουν οι τουρίστες για

διάφορες αγορές αγαθών και υπηρεσιών, κατά τις επισκέψεις τους σε διάφορες πόλεις.

Αντίθετα στο Αιγαίο με την πληθώρα των νησιών ή το Ιόνιο η δομή της κρουαζιέρας μπορεί να είναι διαφορετική. Αναλυτικότερα, έχοντας υπόψη τις αποστάσεις των νησιών μας και το κόστος λειτουργίας της κουζίνας εντός του πλοίου, τότε μπορούμε να οδηγηθούμε σε μια άλλη λύση: Σε μικρά κρουαζιερόπλοια όπου η κουζίνα (για γεύμα και δείπνο) μπορεί να εκλείψει, μειώνοντας έτσι το κόστος. (Βλ. Φωτογραφία 5). Έχοντας υπόψη τα ανωτέρω προτείνονται τα εξής: Να δημιουργηθεί ένα στόλος, που θα έχει 30-60 καμπίνες, και θα προσφέρει μόνο πρωινό και κάποια snacks.

Φωτογραφία 5

Όλα τα γεύματα και τα δείπνα θα λαμβάνουν χώρα σε εστιατόρια νησιών. Οι επενδύσεις σε αυτά τα πλοία μπορούν να ενταχθούν στο νέο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Προτείνεται λοιπόν η ναυπήγηση, (στα μικρά και μεγάλα Ελληνικά ναυπηγεία που βρίσκονται στο χείλος της καταστροφής), σημαντικού αριθμού **κρουαζιερόπλοιων, με 30-60 καμπίνες** έκαστο, τα οποία θα έχουν τη δυνατότητα να προσεγγίζουν εύκολα τις μικρές υπέροχες Ελληνικές παραλίες των νησιών μας και τα οποία θα **παρέχουν μόνο ύπνο, πρόγευμα και ελαφριά γεύματα, χωρίς υποδομή κουζίνας μέσα στα πλοία**, για να δοθεί η δυνατότητα μίας τοπικής ανάπτυξης μέσω συνεργασίας των τοπικών χώρων εστίασης, καταστημάτων κλπ.

3.5 Η δημιουργία υπερπολυτελών οικιστικών μαρίνων.

Η δημιουργία πολυτελών μαρινών - «*Eco Luxury Marina*» - με 250-400 υπερπολυτελείς **μοναδικές** κατοικίες και με τα αντίστοιχα εμπορικά κέντρα, εστιατόρια, μπαρ κ.λπ που απαιτούνται, μπορούν να δημιουργηθούν αρχικά σε 5 έως

6 επιλεγμένες τοποθεσίες, (εκτός natura), με πολύ υψηλές οικολογικές προδιαγραφές.
(Βλ. Φωτογραφία 6)

Φωτογραφία 6

Σημείωση : Και στα «**Eco Luxury Marina**», λόγω της επιδιωκόμενης πολύ μεγάλης τιμής πώλησης, (προκειμένου να επωφεληθούμε από τη μεγάλη υπεραξία τοποθεσίας), είναι δυνατόν να επιδιώξουμε τη πώληση τους με μέθοδο **Exclusive Fractional**, με σκοπό αφενός οι αγοραστές να αποκτούν σαν συνιδιοκτήτες ένα ποσοστό της συνιδιοκτησίας σε αντίστοιχο ποσοστό αξίας, και αφετέρου εμείς να έχουμε πολύ περισσότερες επισκέψεις καθ' όλη τη διάρκεια του έτους και όχι μόνο τη μικρή καλοκαιρινή περίοδο.

Με σκοπό τη τουριστική αναβάθμιση θα πρέπει κάθε δήμος να δημιουργήσει-αναπτύξει, «τουριστικές γειτονιές», στους υφιστάμενους οικισμούς με πολύ υψηλά αισθητικά κριτήρια. Όλα αυτά θα δώσουν δουλειά σε δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους.

4. Συμπεράσματα

Υπάρχουν και άλλες προτάσεις της ίδιας υφής. Είναι κατανοητό από την προαναφερθείσα παρουσίαση, ότι οι εν λόγω σκέψεις κινούνται εκτός των συμβατικών πλαισίων διαχείρισης των περιορισμένων πόρων της οικονομίας. Παρόλα αυτά, μετά από οκτώ χρόνια ύφεσης, θα ήταν σκόπιμο να αρχίζουν να συζητούνται ιδέες και να βρεθούν λύσεις πιο τολμηρές, που θα προσέφεραν μεγάλο όφελος στην οικονομία σε όρους παραγωγής προϊόντος, πλούτου, απασχόλησης και εσόδων στο κράτος.

Στην θέση που βρίσκεται η οικονομία σήμερα μεγάλες επενδύσεις μπορούν να ξεκινήσουν μόνο με κρατικές πρωτοβουλίες, που θα δώσουν την ευκαιρία να

συμμετάσχουν μεγάλα σχήματα συγκέντρωσης κεφαλαίων ξένων αλλά και ελλήνων. Χρηματοοικονομικές προσεγγίσεις του προβλήματος, κουρέματα χρέους κ.λπ, μπορεί να δίνουν ανάσες αλλά σίγουρα δεν αποτελούν διεξόδους για 1,5 εκ. ανέργους. Οι λύσεις θα έρθουν μόνο από τη δημιουργία πλούτου μέσω μεγάλων, καινοτόμων, αναπτυξιακών έργων, που θα δημιουργήσουν εμπορεύσιμα αγαθά και υπηρεσίες.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινούνται και οι απόψεις που θεωρούν ότι οι συνέργειες στο χώρο της βιομηχανίας δίνουν μια νέα προοπτική στην αγορά. Συμπαραγωγές οπλικών συστημάτων (που ενισχύουν τον κλάδο της ηλεκτρομηχανικής) ή ακόμη αγορές οπλικών συστημάτων μέσω μιας ιδιότυπης μορφής αντιπραγματισμού, σύμφωνα με την οποία θα ανταλλάσσουμε τα εν λόγω οπλικά συστήματα με προϊόντα και υπηρεσίες δικής μας παραγωγής (μη αγροτικών προϊόντων), αποτελούν πρόσθετες διεξόδους. Με τον τρόπο αυτό, θα ανταλλάσσονται θέσεις εργασίας έναντι θέσεων εργασίας (Job for job) και όχι θέσεις εργασίας (υπέρ του αλλοδαπού εξαγωγέα) έναντι δισεκατομμυρίων ευρώ ή δολαρίων (δηλαδή έναντι εγχωρίου δημόσιου χρέους).

Βιβλιογραφία

<http://www.mardas.gr>

http://www.gsevee.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=205:2012-10-04-10-42-22&catid=56:meletes&Itemid=280

<http://www.inews.gr/0/promitheies-ygeias-to-ateleioti-to-party.htm>

<http://www.gregpalast.com/the-globalizer-who-came-in-from-the-cold/>

www.notiatv.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=2198:to-sxedio-tou-spyrou-pollaligh-gia-to-ellhniko&catid=8:fileta&Itemid=207